

Π

Π

- πρβλ. **НАСТАВЛѢЮ-СОВѢТѢЮ.** Σμεσ.-σα. μελετάω-ῶ, ἀδολεσχεύω-ῶ.
- ПОУЧѢНІЕ,** ἰα. οὐδ. διδασκαλία, νοουθεσία, παρακλήσεις, διδαχή, δίδαξις. 2) μελέτη, ἐνασχόλησις, γύμνασις, ἀσκησις.
- ПОУЧІТЕЛЬНЫЙ,** αμ,οε. ἐπιθ. διδακτικός, νοουθετητικός, νοουθετικός, συμβουλευτικός, παραινετικός.
- Ποῦβαλά,** βι. θηλ. καύχημα. 2) ἐγκώμιον ἔπαινος.
- Ποῦβαλένιε,** ἰα. οὐδ. καύχησις, καύχημα. 2) ἔπαινος. = τῷ προηγ. 2. σημασ.
- Ποῦβαλίτελνι,** αμ,οε. ἐπιθ. ἐπαινετικός, ἐγκωμιαστικός.
- Ποῦβάλνι,** αμ,οε. ἐπιθ. ἐπαινετός. = **ДОСТОУВАЛНІЙ.** 2) = **ΠΟΧΒΑΛІΤΕЛНІЙ.**
- Ποῦβαλάю,** εши. μ. -λύ, ниш. = **Χβαλύ.**
- Ποῦψιάю,** εши. ἄορ. ποχήτηχ. μ. ποψιψδ, тишн. ἀρπάζω. καθαρπάζω, δράττομαι. Σμτχ. παθ. χρ. ἄορ. ποψи-щѣнный, αμ,οε. ἤρπασμένος, ἀρπασθεῖς. πρβλ. **ГРѢВЮ.**
- Ποῦψадδ,** дшиш (**БРАНИЮ НА** κογò. 309.) ἐκστρατεύω κα-τά τινος.
- Πόχοτνι,** αμ,οε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς ἐπιθυμίας. καί = τῷ ἐπομ.
- Πεχοτστβίτελνι,** αμ,οε. ἐπιθ. ἐπιθυμητικός, ὄρεκτικός.
- Πόχοτ,** η. θηλ. ἐπιθυμία, ὄρεξις.
- Ποχοτ'ένιε,** ἰα. οὐδ. ἐπιθύμησις, ἐπιθύμημα. καί = τῷ προηγ.
- Ποχοτ'έχз.** ἄορ. (ἀνευ ἐνε-στῶτος) ἐπεθύμησα (αἰέποτε ἐπὶ σαρκικῆς ἐπιθυμ. ἐπὶ δὲ ἠθικῆς **ВОЗЖЕЛѢХЗ,** ὅρα **ЖЕЛѢЮ.**) καί μελ. **Ποχοψδ,** εши (171.) ἐπιθυμήσω.
- Ποчерпáю,** εши. ἄορ. **Ποчерπόχз** καὶ **Ποчерпнδчз.** μ. **Ποчерпнδ,** εши. ἀντλῶ. (μελ. ἀπαρεμφ. **Ποчерпстн** καὶ **Ποчерпнδтн**).
- Ποчествѣю,** εши. **Ποчество-βάчз.** σεβασμιάζω, διεγείρω εἰς σεβασμόν. 2) = **ЧЕСТВѢЮ.**
- Ποчестн.** ἀπαρεμφ. μελ. τοῦ **Ποчитáю.** τιμῆσαι = **Ποчитн.** 2) τοῦ **ЧТД.** ἀναγνῶναι = **Ποчестн.**